

A. P. MØLLER

København, den 11. marts 1982

Forslag til lov om kulbrinteskat

Ministeren for skatter og afgifter har i skrivelser af 24. februar, 25. februar og 3. marts 1982 kommenteret vort brev af 4. februar 1982 til udvalgets medlemmer.

Der er intet i ministerens stillingtagen til de af os fremførte bemærkninger vedrørende lovforslaget, som afsvækker rigtigheden af de synspunkter, vi fremførte i vort brev af 4. februar, hvis indhold vi derfor fortsat fuldt ud kan henholde os til.

Det fremgår endvidere af ministerens redegørelse, at han ikke er indstillet på at tage noget hensyn til de af os fremførte saglige argumenter, ud over mindre betydningsfulde ændringer i lovforslagets § 17, stk. 4 (kompetencen for godkendelse af kulbrintefradrag flyttes fra ligningsrådet til ministeren) og § 20 (retten til fradrag af selskabsskatter ændres fra betalte skatter i til beregnede skatter for det pågældende år).

Nogle af ministerens betragtninger giver imidlertid anledning til en supplerende kommentar fra vor side:

1) *Feltbegrænsningen*

Ministerens skrivelse indeholder reelt set ingen anden begrundelse for denne urimelige opsplittning af beskatningsgrundlaget end, at »statens samlede andel . . . bliver større end uden feltbeskatning via en fremrykket skattebetaling«.

Dette er ubestrideligt rigtigt og understreger vægten af det af os anførte, hvorefter feltbegrænsningen har det ene formål og den ene virkning at indføre skat af en på et kunstigt og forvredent grundlag beregnet »indkomst«, hvor ingen indkomst er.

Der er i øvrigt intet i ministerens bemærkninger, som ændrer vort standpunkt om, at den foreslåede feltbeskatning juridisk er i klar strid med vor koncession og rettigheder.

Ministeren understreger i sin skrivelse af 24. februar, side 6, afsnit 2:

»at det ikke med den foreslåede feltbeskatning er regeringens hensigt at afskære den skattepligtige fra at få fradrag for samtlige afholdte udgifter. Som det fremgår af be-

mærkningerne til lovforslaget, vil regeringen overveje og analysere mulige løsninger for fradrag af tilbagestående underskud m.v. ved ophør af produktionen fra et felt«.

Den lov, der nu foreslås gennemført, må tilsigtes åbenbart i en årrække at blive grundlaget for beskatning af kulbrinteforekomster i Nordsøen og dermed for både nuværende og fremtidige bevillingshaveres beregninger af rentabiliteten af påtænkte investeringer. Det må derfor være et rimeligt krav, at lovforslaget klart tager stilling til det i citatet omhandlede spørgsmål, som er af fundamental betydning – ikke alene for os og vore partnere, men for alle andre selskaber, der skal træffe beslutning om at arbejde i Nordsøen.

Ministerens kortfattede bemærkninger til det for navnlig amerikanske selskaber – herunder ikke alene for de nuværende deltagere i Dansk Undergrunds Consortium, men lige så fuldt for fremtidige ansøgere – helt afgørende spørgsmål, om de nu foreslåede skatter har karakter af indkomstskat, som vil kunne krediteres i skatter i USA, indeholder en erkendelse af, at hverken den foreslåede selskabsskat eller kulbrinteskate kan forventes accepteret i USA som skat, og at marginalskatten følgelig for amerikanske selskaber bliver mellem 90 og 91 pct. Dette understreger rigtigheden af det af os herom anførte og giver samtidig anledning til den bemærkning, at for selskabsskatten beror den manglende »credibility« på to forhold, dels på ringfence begrænsningen, som ministeren anerkender kun sigter på og rammer A. P. Møller, og dels på det efter danske forhold under alle omstændigheder helt overflødige normprissy-stem.

Ministeren hævder, at der »ikke bør være de store vanskeligheder med at opnå credit for den ring-fencede selskabsskat« – hvilket i bedste fald er et åbent spørgsmål – og da i hvert fald kun som led i en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, som det under alle omstændigheder vil tage flere år at få gennemført.